777/07

Den 8. august 2007 blev i sag nr. 70.961:

xxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxx xxxxxx

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har gruppelivsforsikring i Topdanmark Forsikring A/S, klager over, at selskabet ved udbetaling af invalidesum har vurderet, at betingelsen for udbetaling først var opfyldt i 2005, medens klageren er af den opfattelse, at betingelsen var opfyldt i november 2001, inden han fyldte 60 år.

Det fremgår af sagen, at klageren er født i 1942, og at han har arbejdet som salgskonsulent. Gruppelivsforsikringen blev oprettet i 1998, og dækningens størrelse er afhængig af alder og udgjorde pr. 1/1 2005 160.000 kr. for personer mellem 51 og 59 år og 80.000 kr. for personer mellem 60 og 64 år.

Den 14/2 2006 udfyldte og underskrev klageren ansøgning om udbetaling af gruppeinvalidesum. I ansøgningen er oplyst, at klageren blev sygemeldt 27/6 2005 på grund af nedsat hørelse. Han blev opsagt fra sin stilling i september 2005 med fratræden 29/2 2006.

I afgørelse dateret 13/11 1995 udtalte Arbejdsskadestyrelsen:

> "Vi er blevet hedt om en udtalelse om méngraden efter loven om forsikring mod følger af arbejdsskade, § 66.
>
> På grundlag af de foreliggende oplysninger vurderer vi méngraden til 8 procent, jf. loven om forsikring mod følger af arbejdsskade, § 33. Vi har lagt vægt på, at skadelidte har nedsat hø-

relse i taleområdet på højre øre samt højresidig øresusen. Det bemærkes, at vi ikke har fundet grundlag for at tildele mén for diskanthøretab på højre øre, da dette ikke kan forklares med aktuelle ulykkestilfælde."

I journaludskrift fra høreklinik er den 21/6 2001 angivet:

"Pt. arbejder med rådgivningen inden for forsikringsbranchen, har efterhånden svært ved at fange ordene i jobsammenhæng. Har desuden problemer i gruppekonversation. Intet interkurrant, er sund og rask. Ingen tinnitus eller vertigo.
OBJEKTIVT: God kontakt.
Otoskopi: I.a.
C. nasi: Nat. forhold.
C. oris: I.a.
Rhinoscopia post. og indir. lar.: I.a.
Collum: Ingen glandler.
Audiogram: Som anført. Viser perceptivt høretab på hø. øre, er skredet med ca. 5-10 dB siden 1997. På ve. side ses perceptivt høretab i diskanten. Skelneevne på 54 på hø. øre.
Der tages i dag aftryk til nyt hø.sidigt i-øret app."

I udtalelse dateret 23/5 2006 har speciallæge i øre-, næse og halssygdommen Z.G. angivet:

"Vedr. hørenedsættelse til 50 %.
På højre øre har hørelsen været nedsat med 50 % siden første høreprøve d. 3/1 1994.
Siden da er høretærsklen skredet fra 40 dB til 60 dB på højre øre.
På venstre øre ses høretærsklen første gang nedsat til 40 dBN (50 %) d. 3/11 2005. I den tid vi har kendt pt. er høretærsklen gradvis skredet fra 5 dB til 40 dB.
At udtale sig om hvornår høretabet er stationært er ikke muligt, da et høretab hele tiden vil forværres alene udfra det almindeligt forekommende aldersbetingede høretab."

Klageren har over for nævnet gjort gældende, at selskabet skal anerkende, at hans erhvervsevne i november 2001 var nedsat med mindst 50 %, dvs. inden han fyldte 60 år.

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Selskabet har til støtte herfor i skrivelse af 2/2 2007 til nævnet anført:

"Lægekonsulenten vurderer på baggrund af sagens data, herunder de audiologiske målinger, at O.B.'s hørelse på højre øre gradvist er blevet svækket i perioden frem til oktober 2005. På venstre øre måles hørelsen første gang til at være nedsat med 50 % den 5. november 2005.

Der kan i øvrigt ikke sættes lighedstegn mellem høretabets størrelse og den resterende erhvervsevne.

O.B. har under sin ansættelse arbejdet på fuld tid frem til sin sygemelding den 27. juni 2005, og der har ikke været tale om særlige skånehensyn eller nedsat arbejdstid.

Topdanmark finder det herefter ikke godtgjort, at erhvervsevnen skulle have været nedsat i en grad, der berettiger til udbetaling på et tidspunkt forud for den 3. marts 2002, hvor O.B. fyldte 60 år."

Klageren har i skrivelse af 15/2 2007 til nævnet anført:

"I de forsikringsvilkår som jeg fik tilsendt, da jeg i marts måned 2006 bad om dem i Topdanmarks personaleafdeling, er der 2 betingelser, der skal være opfyldt for at opnå erstatning:

Erhvervsevnetabet skal være på mindst 50% og
Erhvervsevnetabet skal være varigt.

Begge disse betingelser har Topdanmark accepteret som værende opfyldt og udbetalt mig erstatning i februar måned 2006 (Topdanmark har vurderet mit erhvervsevnetab til at være mindst 66 2/3).

Jeg mener, at jeg gennem den efterfølgende korrespondance med kendelsen fra Arbejdsskadestyrelsen og målingen af min hørelse fra november 2001 har dokumenteret, at situationen allerede inden, jeg blev 60 år, var næsten identisk med situationen efter de 60.

Jeg er derfor i tvivl om, hvor vidt Topdanmark nu indfører yderligere en betingelse, nemlig den, at erstatning kun kan opnås, såfremt skadelidte forlader sit job.

Jeg må erkende, at jeg læser vilkårene anderledes, - nemlig at erstatningen stilles i bero, indtil skadelidte fratræder.

Forsikringen er som bekendt et led i overenskomsten mellem DFL og FA.

Jeg har vanskeligt ved at forestille mig, at disse parter har haft til hensigt at fremskynde en handicappet medarbejders fratræden ved at kræve, at en erstatning skulle være betinget af, at han forlod sit job straks.

Det er jo ikke usædvanligt, at gruppeforsikringer ofte indeholder nogle særlig fordele, som ikke ses i de individuelt tegnede forsikringer og jeg mener netop bestemmelsen om, at erstatningen først udbetales, når skadelidte fratræder, er en sådan særlig fordel i denne dækning. Med andre ord, hvis den handicappede er i stand til at leve med smerterne/generne i hverdagen og dermed kan bestride jobbet helt eller delvis - eksempelvis ved brug af høreapparat, kørestol, benproteser, førerhund m.v., så fortabes retten til erstatning ikke ved senere fratræden.

Hvis jeg var fratrådt som 59 årig ville jeg formentlig på basis af den fremlagte dokumentation have modtaget 160.000 kr. i erstatning - en erstatning som efter forsikringsbetingelserne ikke skulle tilbagebetales, hvis jeg eksempelvis året efter havde kunnet bestride en anden stilling.

Jeg har en fornemmelse af, at man blander de almindelige traditionelle forsikringsvilkår for tab af erhvervsevneforsikring ind i denne sag. For efter disse vilkår er det da rigtigt, at erstatning forudsætter, at skadelidte grundet sygdom/ulykke enten forlader arbejdsmarkedet helt eller kun kan bestride et hvilket som helst fremtidigt job maximalt 33 1/3 %.

Afslutningsvis vil jeg tilføje, at jeg synes det er besynderligt, at Topdanmark nu ca. 11 måneder efter, jeg bad om at fa revurderet erstatningens størrelse, tilsyneladende fremkommer med en ny begrundelse for afslag, nemlig den at jeg har kunnet passe mit job. Det har man været bekendt med lige siden skaden i sin tid blev anmeldt uden at kommentere dette tidligere."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"Hvis du før udgangen af den måned, hvor du fylder 65 år får nedsat erhvervsevnen til 50 % eller derunder, udbetales en invalidesum, hvis størrelse fastsættes efter din alder på det tidspunkt, hvor erhvervsevnen skønnes varigt nedsat, efter følgende skala:

665.000 kr.	ved tilkendelse	før	det 27. år
335.000 kr.	-	-	i alder 27-44 år.
200.000 kr.	-	-	i alder 45-50 år.
160.000 kr.	-	-	i alder 51-59 år.
80.000 kr.	-	-	i alder 60-64 år."

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen må nævnet lægge til grund, at klageren indtil sin sygemelding 27/6 2005 bestred sit fuldtidsjob uden skånehensyn. Nævnet finder på den baggrund ikke at kunne kritisere, at selskabet først på dette tidspunkt har anset, at hans generelle erhvervsevne var varigt nedsat med mindst 50 %. Nævnet kan herefter ikke kritisere, at selskabet har udbetalt erstatning svarende til, at klageren var fyldt 60 år, da betingelsen for udbetaling af invalidesum var opfyldt.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand

Udskriften bekræftes

5. 70.961

Henning Jønsson